

Djarfurbladet

nummer 2, 2006

Athena med två dagar gamla Helmingur från Klevsvik. Foto: Sofie Falkman

Ord från er redaktör

Hej!

Kanske var det inte en briljant idé med deadline för Djarfurbladet mitt i juli.... Men det är väl för er alla som för mig – det tar emot en del att sätta sig framför datorn mitt i semestern, särskilt när det är 25 grader varmt och strålande sol.... Därför kommer det här bladet ut aningen senare än det från början var tänkt, och en del (sent inkomna) reportage och bilder får vänta tills nästa gång.

Jag hoppas dock att ni skall finna Djarfurbladet läsvärt ändå. Notera att det finns ett flertal datum att lägga på minnet, bland annat Islandshästens dag den 27 augusti, KM den 16 september och medlemsmöte den 15 oktober. Lite annat att läsa finns också – fortsättning på presentationen av styrelsemedlemmar, samt en historia som kunde slutat illa....

Som ni kanske lagt märke till, titulerar jag mig inte längre tillfällig redaktör, utan jag kommer fortsätta sätta ihop det enklare Djarfurbladet tills vidare. Förhoppningen är väl att så småningom återgå till det gamla formatet med en "riktig" tidning. Jag efterlyser därför skribenter, fotografer med flera som vill skicka in bidrag till Djarfurbladet. Allt är mycket välkommet och kommer att publiceras! Får jag riktigt många bidrag, så kommer vi att kunna göra en "riktig" tidning igen!

Det är dessutom fortfarande gratis för Djarfurmedlemmar att sätta in radannonser i Djarfurbladet.

Ha en skön höst – vi ses på Islandshästens Dag och KM, hoppas jag!

/Sofie

Ord från er ordförande

Hej alla i Djarfur!

Hoppas ni har njutit av en skön sommar! Nu börjar verksamheten smyga igång så smått med Islandshästens Dag som årets största arrangemang. Vår planeringskommitté har arbetat hårt under året med att få ihop ett riktigt bra program så jag hoppas att så många som möjligt sluter upp för vårt bästa tillfälle att marknadsföra vår förening och vårt intresse. Glöm inte heller bort KM i september och de övriga tillfällen till trevlig samvaro med likasinnade!

Håll utkik på vår hemsida under hösten! Det kan dyka upp arrangemang med kort varsel så glöm inte att titta in på webben regelbundet.

Med detta önskar jag er alla en trevlig höst!

Josefine

Styrelsen 2006:

Ordförande: Josefine Sjöstrand, 0733-79 36 25, josefine@bjormannehog.se

Kassör: Lena Hedlund, 0340-65 40 42, 0707-10 20 67, lenalv@telia.com

Sekreterare: Karin Andersson, 0709-87 35 28, karin.hemma@telia.com

Ledamöter: Suzanne Adamson, 0300-639 72, 0731-59 58 95, suzanne.adamson@tele2.se
Louise Rosengren, 0300-211 22, 0706-62 22 11, mango_862@hotmail.com
Nathalie Andersson, 0300-159 86, 0737-05 35 95, nathalie.a@cutey.com
Hans Eriksson, 0300-211 22, 0733-93 97 93, hans.ericson@telia.com
Louise Sporräter, 0300-218 35, 0709-66 64 00, louise_sporrsater@hotmail.com

Suppleanter: Giesela Edström, 0300-100 53, 0708-29 54 79, giesela@econopack.se
Sofie Falkman, 0300-214 33, 0705-47 74 75, sofie_falkman@hotmail.com
Erica Hjelm, 031-330 22 70, 0735-05 61 61, erica_hjelm@hotmail.com
Monica Åkesson, 0300-257 67, 0768-46 44 71, monicaobirk@hotmail.com

**DEADLINE FÖR NÄSTA DJARFURBLAD ÄR
SÖNDAGEN DEN 22 OKTOBER!!!**

På gång i Djarfur....

MEDLEMSMÖTE

Söndagen den 15 oktober kl 18.00 är alla Djarfurmedlemmar välkomna till Stall Klevsvik, där vi har medlemsmöte för att bland annat diskutera Djarfurs och SIFs framtid, vad vi vill ha ut av medlemskapet i Djarfur/SIF, samt eventuella förslag på motioner till SIFs riksårsmöte i början av 2007. Givetvis tar vi upp andra frågor också, om det finns intresse för det. Detta är DIN chans att påverka föreningens framtid och aktiviteter!

Ingen anmälan krävs, mötet kommer att hållas oavsett antal deltagare!

VÄLKOMNA!!!

/Styrelsen

UNGDOMSMÖTE

Den 29 september klockan 18.00 träffas alla ungdomar hemma hos Louise Rosengren för att prata om höstens och vinterns aktiviteter. Ingen anmälan, bara att dyka upp!

TÄVLINGSFUNKTIONÄRER!

Som vanligt behövs funktionärer till KM! Grindvakter, sekretariatspersonal, domarsekreterare, fikaförsäljare..... Alla som vill göra en insats är mycket välkomna! Kontakta Monica Åkesson om du vill hjälpa till, telefon 0300-257 67, 0768-46 44 71, e-post monicaobirk@hotmail.com

SKRIBENTER SÖKES!!!

Vill du skriva i Djarfurbladet? Eller har du tips om ett roligt reportage att göra? Kanske en massa fina hästbilder liggande hemma? Alla bidrag är mycket välkomna, och skickas med e-post till

sofie.falkman@hotmail.com eller med vanlig post till Sofie Falkman, Gamla Högländavägen 9, 434 95 Kungsbacka

DEADLINE 22 OKTOBER!

Ni glömmer väl inte islandshästens dag den 27 augusti!?! Både åskådare och funktionärer behövs!

Islandshästföreningen Djarfur arrangerar

Islandshästens dag

Söndagen 27 augusti kl 12-15
på grusplanen utanför
Kungsbacka ishall!

- Uppvisningar med massor av fina hästar
- Prova-på-ridning
- Barnridning
- Café
- Lotterier
- Försäljning
- Poängpromenad

VÄLKOMNA!

På gång i Djarfur....

Välkommen till.....

Djarfur KM Lördagen den 16 september

Tävlingsgrenar: V1, T1, T2, F1, Lätt Tölt, Lätt Fyrgång

Tävlingsplats: Sävebanan, Göteborg

Sista anmälningdag: 25 augusti, ingen efteranmälan

Anmälningavgift/grenavgift: 200:- / 25:- betalas in på PG 966229-7

Veterinäravgift: 50:-, betalas på plats

Anmälan skickas till: Cecilia Bark, Annas väg 1, 430 40 Särö eller med e-post till ulrika.030021392@telia.com

Ryttarbrev skickas ut med e-post, ange mailadress på anmälan

Frågor: Cecilia Bark tel 031-93 64 43 eller Tävlingsledare Ulrika Person tel 0702-751132 eller mail ulrika.030021392@telia.com

Ny adress till Djarfurs hemsida:

www.djarfur.se

Stort tack från styrelsen till Peter Sporräter som fixade vår nya adress!

Vill du vara med och arbeta i Djarfurs styrelse under 2007?

Ett antal poster i styrelsen kommer att behöva besättas med nya förmågor i samband med årsmötet i januari. Är du en av dessa? Vi söker dig som vill vara med och forma Djarfur som förening och tror att du kan tillföra något i form av idéer och engagemang. Låter detta intressant, kontakta gärna Eva Lind, som är sammankallande i valberedningen, telefon 0300-38044

Presentation av en av våra styrelsemedlemmar...

Monica Åkesson, suppleant:

Mitt namn är Monica Åkesson, jag är suppleant i Djarfurs styrelse och representant i tävlingskommittén. Det är jag som samordnar funktionärerna under våra tävlingar. Min häst Munkur, en sexårig valack står i Vallda där också jag och min son Birk bor. Till vardags arbetar jag på Varlaskolan i Kungsbacka som slöjdlärare. Nu har jag varit medlem i Djarfur i tre år och för mig har det varit ett riktigt "lyft"! Jag är nyinflyttad i Kungsbacka och har inte tidigare sysslat med islandshästar. Genom Djarfur har jag lärt känna massor med trevliga människor!

Änglavakt har man bara en gång...

Hej alla!

Jag tänkte berätta vad vi var med för ett litet tag sedan! En del av er har redan hört historien direkt av mig, eller ryktesvägen. Men här kommer den "straight from the horse's mouth"...

I mitten av juni skulle vi (jag och Malin) åka med vårt sto Dád till den hingst vi valt ut för betäckning. Vi fick lätt på henne på transporten, det har ibland varit lite krångligt. Men hon gillar det inte och sparkade ilsket i väggen när vi åkte iväg, men sedan lugnade hon sig. Vi körde ut på E6/E20, och jag kände att hon trampade till ibland. Strax före Varbergs norra avfart kände jag hur transporten började gunga upp och ner på ett väldigt otrevligt sätt. När jag tittade i backspeglarna såg jag aldeles för mycket häst aldeles för långt fram... Jag stannade så fort jag kunde vid kanten, satte på varningsblinkerserna och rusade ut ur bilen och bak till transporten. När jag öppnar dörren står det en stirrig svettig häst med båda framfötterna på bommen!!!! Hon hade tydligen varit framme över bommen och då trasslat in sig i hönätet (aldrig mer ett sådant), och fått in en ögla under skon vilket gjorde att hon inte kom tillbaka. Givetvis hade jag ingen kniv och att knyta upp knuten till hönätet var omöjligt för

det var så hårt åtdraget. Ändå hade jag gjort en "panikknut"...

Det enda jag kunde göra var att ringa 112. Jag kopplade även loss henne från bindslet där fram. Då kastar sig hästen över bommen och rasar ner med frambdelen i främre delen och bakdelen över bommen. Huvudet hängde ut genom dörren, och det droppade några droppar blod på asfalten. Hon låg helt stilla och blundade. Jag hade räddningstjänsten i luren när det hände, och de frågade om hon andades. Det gjorde hon. Jag hade ju Malin med mig också, och gissa om hon var förtvivlad! Det är ju hennes häst som ligger där i en konstig ställning till synes livlös...

Nu var i allafall polisen på väg, men där stod vi ensamma med detta drama med bilar och långtradare vinande runt öronen. Jag tänkte nog inte så himla mycket, jag satt på huk med Dáds huvud i knät och försökte känna om hon hade något sår på på undersidan av huvudet, men hittade inget. Satt där och klappade henne i allafall, det var det enda jag kunde göra för henne. Rätt som det var började hon sprattla och kämpa igen, och nu åkte bakdelen ner så hon låg på sidan framtill i transporten. Ena frambenet satt fast i en konstig vinkel, men när bakdelen rasade ner hörde jag ett "snäpp" och såg att hönätet åkte tillbaka mot väggen så tydligen var hon lös i allafall. Men inklämd...

Nu hämtade jag ett långt transportgrimskaft och satte fast henne i allafall. Hon växlade mellan att ligga stilla och blunda och att kämpa för att komma loss/ut. Efter en stund hade hon fått ut båda frambenen, jag begriper inte hur. Nu låg hon på sidan ut genom dörren med främre halvan av kroppen på marken och bakdelen kvar i transporten. En paus med vila till, sedan krånglade hon ur resten av kroppen ur transporten, reste sig och skakade lite på huvudet. Såg att det fanns gräs på vägkanten och ställde sig och åt!!!

Jag och Malin stod där med skakande ben, men nu när hon var ute kändes det lite bättre i allafall. Jag gick lite med henne längs vägrenen och hon haltade inte. Jag hittade ett skrubbsår på insidan av vänster skenben, annars såg allt OK ut. Otroligt..... Under tiden lyckades Malin knyta loss det olycksaliga hönätet, och det dumpade vi snabbt i diket. Vill aldrig se det mer...

Efter vad som kändes som en evighet kom två långa stadiga poliser och stannade bakom oss.

De var otroligt efterlängtade och välkomna, och jag tyckte just då att de var de två snyggaste karlarna i hela världen! Eftersom hästen var ute undrade de vad de kunde hjälpa till med, och jag svarade att lasthjälp vore bra. Jag sa hur jag ville ha det, och de stängde av trafiken så att vi kunde lasta i lugn och ro. Inga problem, Dåd klev på transporten hur snällt som helst. Men just som jag satt fast grimskaflet gjorde hon det igen!!! Hon var halvvägs över bommen, och eftersom min adrenalinhalt redan var på topp så klev jag in i transporten och RÖT åt henne att kliva ner! (Inte så smart egentligen). Hon backade, men hade lite problem med att komma tillbaka så jag släppte loss henne fram igen. Hon var helt inställd på att kliva ut igen, men min ilska samt ett viftande grimskaflet fick henne tillbaka på rätt sida igen. En hov blev kvar uppe på bommen, men den tryckte jag med handkraft ner på rätt sida. Gissa om jag var på hugget... Vad göra nu? Jag tänkte snabbt, tog fram ett grimskaflet till och fjättrade henne med transportgrimskaflet över bommen och två grimskaflet under. Nu kunde hon inte komma vare sig hit eller dit.

Med polisen bakom oss körde vi ner till Varbergsavfarten och in på Statoilmacken. Jag klev ur igen och kollade att allt såg OK ut. Jodå, hon var kvar. Sedan ringde jag hingsthållaren och hingstägaren och berättade vad som hänt, och att jag inte skulle komma. Bara tanken på att åka dit och hämta henne igen om några veckor skapade panikkänslor, och egentligen visste jag ju inte om hon var skadad mer än vad som syntes. Nu vände vi hem igen på gamla E6. Det gick bra ända hem, men varje gång transporten krängde till så knep det till i magen.

När jag kom hem på gårdsplanen till mina förvånade stallkompisar berättade Christian att man kan fälla bommen utifrån, vilket jag inte hade en aning om. Men tusan vet om jag hade velat ställa mig på den sidan transporten ändå med bilarna rusande i 110 bakom ryggen.

Jag är bara så oerhört tacksam för att det gick så bra. Dåd är hemma i hagen igen med flokken och det är ju tydligt att det är där hon vill vara. Hon fick ett skrapsår på vänsterknät förutom det jag hittade direkt, och en bula på buken. Hon hade både transportskydd och eksemtäcke, och det hjälpte ju säkert till att skydda henne. Jag själv fick ett jätteblåmärke

på vänsterarmen, en bula i huvudet och några mindre blåmärken på högerarmen som jag inte vet hur jag fick...

Så här efteråt har jag fått höra en massa märkliga historier om vad som kan hända när man transporterar hästar. Det är verkligen konstigt att inte fler allvarliga olyckor händer. Betänk också att en hästtransport är byggd à la "one size fits all", och våra islandshästar är både små, smidiga, viga, smarta och har dessutom en fantastisk överlevnadsinstinkt. Ston verkar vara den "sort" som är svårast att hålla på plats. Jag har nu till exempel hört historien om stoet som kom ut genom framdörren med grimskaflet fortfarande fastknutet (hur gjorde hon?) och stoet som tog sig loss och vände sig om i sitt "bås" (tur att luckan bak var stängd, annars hade hon kanske fortsatt ut). Den senare accepterade sedan att åka transport endast om hon stod helt lös och vänd åt fel håll... Och då stod hon helt lugnt. Men vem vågar experimentera med detta???

Så ta nu lärdom av mitt äventyr, åk aldrig utan kniv och använd inte hönät!!!!!! Även om hästen är snäll och just du aldrig råkat ut för något... Man skall ha respekt för vad som kan hända. Nästa gång kan det vara din "otur"! Självt kommer jag hädanefter alltid att se till att hästen sitter fast på ett adekvat sätt. Jag kommer inte att nöja mig med ett transportgrimskaflet som sitter framför hästen, utan jag kommer att sätta fast den med minst ett grimskaflet till, gärna virat runt bommen. Och hönät kommer jag som sagt aldrig mer att använda. Åker man långt är det bättre att stanna och fodra hästen. En hästtransport är ett transportmedel, inte en rullande restaurang.

Om du har en transport med fällbar bom så prova gärna funktionen hemma i lugn och ro INNAN olyckan är framme, så att du vet hur den fungerar och kan hantera den!

Ha det... //Karin